

XIII

blive presset sammen i folketinget, ville det have været meget lidt rationelt, om Jørgen Jørgensens parti havde undladt at sikre sig hans indsats dér, hvor han for det første kunne bevares for det fremtidige lovgivningsarbejde, men derudover tillige straks kunne sættes ind på de felter, hvor arbejdet stillede de hårdeste krav.

Ved valget i 1950 rykkede Jørgen Jørgensen så over i folketinget.

Der er grund til at minde om, at han fra landstinget medførte en udpræget sans for at begrænse sine indlæg under forhandlingerne til det nødvendige, uden at hans taler derved tabte i vægt.

Jørgen Jørgensen interesserede sig meget lidt for selv at få publicity, men trods det er der få danske politikere, der har været brugt så alsidigt som han.

Han var i sine unge år leder af sit partis ungdomsbevægelse og i mange år medlem af sit partis øverste ledelse.

Hans kommunale arbejde spændte over alle felter, og i folketinget repræsenterede han sit parti i landbrugslovgivningen, skattelovgivningen, trafiklovgivningen og i mange andre betydningsfulde sager. Han blev gruppeformand og ordfører, og han blev i 1952 minister for offentlige arbejder.

Hans særpræg var, at han mødte den samme ubegrænsede tillid hos sine politiske modstandere som hos sine meningsfæller.

Uanset at Jørgen Jørgensen havde bebudet sin afgang, var hans død et smerteligt tab især for hans parti, men også for folketinget.

Vi er mange, som vil savne Jørgen Jørgensen, og i vort lands politiske historie vil der være betydningsfulde resultater, der vil medvirke til at bevare mindet om hans opofrende indsats i en periode, der stillede store krav til det offentlige livs tillidsmænd.“ (F. 1963-64, sp. 33).
